

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010247
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2515010247.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdenej E. E., nar. XX.XX.XXXX v X., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, v konaní o premene trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.05.2018 v Trnave sťažnosť odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 04.04.2018, sp. zn. 2Nt/35/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdenej E. E., rod. B., nar. XX.XX.XXXX v X., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 55 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdená E. E., rod. B. v čase výkonu trestu povinnej práce zavinene nevykonala práce v určenom rozsahu a trest povinnej práce vo výmere 76 (sedemdesiatšesť) hodín sa jej premieňa na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 38 (tridsaťosem) dní. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona ju na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 55.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdená zavinene nevykonala trest povinnej práce v určenom rozsahu a to napriek tomu, že bola poučená o podmienkach jeho výkonu, ako aj o možnosti premeny trestu povinnej práce alebo jeho zvyšku na trest odňatia slobody. Odsúdená v čase výkonu trestu povinnej práce nepredložila súdu žiadne potvrdenie, ktoré by preukazovalo skutočnosti uvedené vo vyššie citovanom § 55 odsek 1 písm. a/ až písm. d/ Trestného zákona. Ani na verejnom zasadnutí odsúdená neuviedla relevantné dôvody, ktoré jej bránili vykonať uložený trest povinnej práce.

Okresný súd hodnotil prístup odsúdenej k trestu povinnej práce ako nezodpovedný a to s poukazom na skutočnosť, že priestor na vykonanie tohto trestu bol dostatočný, pričom jej bol probačnou a mediačnou úradníčkou poskytnutý aj ďalší termín nástupu trestu povinnej práce, keďže podľa nariadenia mala výkon trestu povinnej práce nastúpiť dňa 16.05.2011 a bola povinná ukončiť ho do 17.06.2011, avšak do 13.12.2011 nemala odpracovanú ani jednu hodinu. Už takto porušovala zákon o výkone trestu povinnej práce, keď neodpracovala zákonom stanovených 20 hodín mesačne. Odsúdená po upozorneniach nakoniec na výkon trestu povinnej práce nastúpila až dňa 16.01.2012, pričom odpracovala len 4 dni po 6 hodín a následne trest prestala vykonávať. Z priebežnej správy probačnej a mediačnej úradníčky z 27.12.2011 vyplýva, že odsúdená bola opakovane poučená a zobrala na vedomie, že súd ju už nebude vyzývať, podmienky sú dohodnuté a trest povinnej práce je povinná vykonať do 07.06.2012. V správe z 19.07.2012 probačnou a mediačnou úradníčkou je podrobne rozpísaná problematika spolupráca s odsúdenou v súvislosti s výkonom uloženého trestu povinnej práce, z ktorej je zrejмый ľahostajný prístup odsúdenej k uloženému trestu. Faktom je, že s uložením tohto trestu odsúdená súhlasila, v opačnom

prípade by jej ho súd neuložil. Trest jej bol riadne nariadený, nariadenie výkonu trestu jej bolo doručené 07.06.2011, s výkonom trestu aj keď oneskorene začala, ale bez akéhokoľvek ospravedlnenia jeho výkon svojvoľne ukončila.

Vzhľadom k tomu okresný súd premenil odsúdenej nevykonaný zvyšok trestu povinnej práce na trest odňatia slobody a to tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadil jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň rozhodol o spôsobe výkonu tohto trestu tak, že zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v tejto trestnej veci nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote (ihneď po vyhlásení uznesenia) podala sťažnosť odsúdená (č.l. 53 spisu).

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí sa vzdala práva na podanie sťažnosti. Odsúdená v písomne odôvodnenej sťažnosti (č.l. 60 spisu), uviedla, že vzhľadom na to, že bola bývalým manželom uvedená do omylu, neodpracovala hodiny určené, veľmi ju to mrzí preto prosí o zrušenie výkonu trestu. Vzhľadom na to, že má maloletú dcéru, chce to všetko napraviť a už to aj spravila. Dohodla si splátky aj s poškodeným a takisto aj odrába v Q. na výbore určené hodiny. Konečne je rozvedená, žije 4 roky so svojim priateľom s ktorým má maloletú dcéru, žije slušný život, nie ako v minulosti s bývalým. Z toho dôvodu žiada o zrušenie výkonu trestu.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdenou, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdená E. E. bola trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 13.08. 2010, sp. zn. 4T/124/2010, právoplatným 08.09.2010, uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a bol jej uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín;
- probačná a mediačná úradníčka Okresného súdu Piešťany podala návrh na premenu zvyšku neodpracovaných hodín

Zo správy probačnej a mediačnej úradníčky vyplýva, že :

- s odsúdenou bola problematická komunikácia a spolupráca, pričom od vydania nariadenia ešte dňa 13.12.2011 nemala odpracovanú ani jednu hodinu. Už aj takto porušovala zákon o výkone trestu povinnej práce č. 528/2005 Z. z., keď mesačne neodpracovala minimálne 20 hodín tak, ako to zákon ukladá.
- odsúdená po upozorneniach nakoniec na výkon trestu povinnej práce nastúpila až dňa 16.01.2012, pričom odpracovala len 4 dni po 6 hodín. Teda celkovo odpracovala len 24 hodín.
- s poskytovateľom práce prestala spolupracovať a so súdom telefonicky komunikoval len jej manžel odsúdenej, pričom neustále sľuboval, že odsúdená už nastúpi pracovať a trest si odpracuje. Do 28.06.2012 sa tak nestalo, preto starosta obce zaslal súdu záverečnú správu.
- z nariadenia výkonu trestu povinnej práce zo dňa 10.05.2011 vyplýva, že odsúdená bola povinná nastúpiť dňa 16.05.2011 trest povinnej práce s miestom výkonu práce obec Q.,
- z evidencie odpracovaných hodín trestu povinnej práce vyplýva, že prácu vykonávala v dňoch 16.01.2012 od 08.00 hod. do 14.00 hod., v dňoch 17.01.2012, 18.01.2012 a 19.01.2012 v čase od 08.00 do 16.00 hod.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade doposiaľ zhromaždeného spisového materiálu určil termín procesného úkonu (verejné zasadnutie) na 04.04.2018, súčasne zabezpečil prítomnosť všetkých oprávnených procesných strán na tomto úkone, ktorý procesne správne zrealizoval a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

Podľa § 55 ods.1) Tr.zákona, trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatelovi na túto dobu uložiť aj primerané

obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený

- a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená,
- b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby,
- c) zdržiaval sa v cudzine,
- d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 ods.4) Tr.zákona, ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonala práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Súd I. stupňa posudzujúc, či odsúdená podľa § 55 odsek 4 Trestného zákona v čase výkonu trestu povinnej práce viedla riadny život alebo zavinene nevykonala práce v určenom rozsahu, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správne záveru, že odsúdená zavinene nevykonala trest povinnej práce v určenom rozsahu a to napriek tomu, že bola poučená o podmienkach výkonu trestu, ako aj možnosti premeny trestu povinnej práce alebo jeho časti na trest odňatia slobody, preto správne rozhodol o premene nevykonanej časti trestu na nepodmienečný trest.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol všetky základné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých vyslovil, že odsúdená E. E. v čase výkonu trestu povinnej práce zavinene nevykonávala práce v určenom rozsahu 100 hodín a nevykonaný trest povinnej práce vo výmere 76 hodín jej premenil na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 38 dní. Zároveň správne rozviedol na základe akých právnych skutočností zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd sa správnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Aj sťažnostný súd je toho názoru, že odsúdená nevykonala trest povinnej práce tak, ako to má na mysli ustanovenie § 55 odsek 1, ods.4 Trestného zákona, pretože trest povinnej práce bolo potrebné vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu tohto trestu, pričom nepredložila žiadne relevantné dôkazy o tom, prečo tento trest povinnej práce nevykonala.

Krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdenej nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v lehote 1 roka od nariadenia výkonu trestu nevykonala trest povinnej práce.

Okresný súd správne postupoval keď odsúdenej v zmysle citovaného ustanovenia § 55 odsek 4 Trestného zákona premenil nevykonaný zvyšok trestu povinnej práce na trest odňatia slobody a to tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody. To znamená, že 76 hodín premenil na 38 dní.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd I. stupňa nepochybil a ani keď odsúdenú zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

K sťažnostnej námietke odsúdenej, že trest povinnej práce nevykonala z dôvodu zavedenia do omylu svojim bývalým manželom, krajský súd uvádza, že trest povinnej práce bol uložený jej a nie jej bývalému manželovi, preto komunikovať s probačnou a mediačnou úradníčkou bola povinná ona, o podmienkach

výkonu trest povinnej práce bola riadne poučená, ako aj o možnosti premeny trestu na nepodmienečný, termín nástupu trestu nedodrжала, nastúpila až na ďalší termín, odpracovala iba 4 dni po 6 hodinách bez akéhokoľvek ospravedlnenia. Svojim nezodpovedným prístupom k uloženému trestu porušila vyššie citované ustanovenie § 55 ods.4 Trestného zákona.

Nakoľko krajský súd nezistil dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia rozhodol tak, že sťažnosť odsúdenej E. E., rod. B. v zmysle § X93 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.